

[Madsen-Mygdal.]

Landbruget selv synes at være af en anden Opfattelse. Men jeg tror, at Ministeren et Øjeblik skulde regne efter, hvad Fortsættelsen af denne Ordning, som nu er foreslaaet forlænget i 5 Maaneder, koster Landbruget. Ja, man kan jo ikke regne det rigtigt ud, for man ved ikke, hvor stor den Underpris er, som der er Tale om, men hvis man sammenstiller Kronens virkelige Værdi med dens nuværende Værdi i Norge og Sverige, hvor der bliver Tale om en Underkurs paa op imod 2 Kroner pr. Pund Sterling, betyder denne Underpris for Landbruget, selv med de nuværende lave Priser, en Formindskelse af Landbrugets Aarsindtægt paa et meget stort Beløb, som jeg indrømmer ikke helt nøjagtigt kan udregnes, men som formentlig ligger mellem 80 og 100 Mill. Kr. Der foreligger i Landbokommissionen en Udregning ved Landøkonomisk Driftsbureau af Professor O. H. Larsen, hvor det brutto og netto er udregnet pr. ha. Det er ogsaa en vanskelig Udregning, som er behæftet med en vis Usikkerhed, men hvis vi gaar ud fra Landbrugets Ekspert, som den var i 1931, og fradrager det, Priseniveauet nu er gaaet ned, bliver Beløbet omkring det, jeg her har nævnt, og hvis man dertil vil lægge de ca. 40 Mill. Kr., der udover alle Rimelighedens Grænser stadig opkræves i Ejendomsskat af Landbruget, bliver det et Beløb, der meget nær er i Stand til at iorrente hele Landbrugets Prioritetsgæld. Mon det dog ikke vilde være bedre, om Regeringen i Stedet for at ofre saa mange Overvejelser paa Nedskrivning eller Indfrysning af Gælden — en Foranstaltning, der, hvordan den end udføres, altid vil medføre, at der øves stor Uret og Vilkaarlighed mod Kreditorerne, som dog ogsaa er Mennesker, der kan have deres Ret her i Samfundet — vilde prøve paa at gaa ind for dette enkle og simple: at vise Retfærdighed, valutamæssig Retfærdighed og skattemæssig Retfærdighed overfor Landbruget. Denne Retfærdighed er, hvad Landbruget kræver og med fuld Føje kan kræve i Dag; efter min Overbevisning er dette Krav fuldt beføjet, og det er en Uret, saa længe det ikke opfyldes. Det nytter ikke noget, at man siger, at Tiderne er gaaet Landbruget paa Nerverne, og at Landbruget ikke ved, hvad det forlanger.

Regeringen savner i Virkeligheden enhver saglig Beføjelse til fortsat at modsætte sig dette Krav om Retfærdighed.

Vedrørende Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg om de Valutarestriktioner, der indeholdes i §§ 3, 4 og 5, udtale, at mit Parti kan give disse Bestemmelser, bortset fra Afleveringspligten, sin Tilslutning. Ganske vist gaar ogsaa disse Restriktioner betydeligt videre, end Tilfældet er i andre Lande, England har overhovedet ikke noget af den Slags, og de skandinaviske Lande har ikke nær saa vidtgaaende Restriktioner, som der her er Tale om. Heller ikke kan jeg se nogen Begrundelse for, at der her i Landet egentlig skulde være større Fare for uheldige Valutaspekulationer end i andre Lande, men jeg indrømmer, at i et lille Land som vort kan der altid være Mulighed til Stede for, at en udenlandsk Spekulation kan bringe grove Forstyrrelser enten i opadgaaende eller nedadgaaende Retning, og for at hindre en saadan Spekulation kan det derfor være rigtigt, at Overførelse til og fra Landet af Valuta og Værdipapirer belægges med de Restriktioner, som allerede er gældende, og som nu foreslaas forlænget. Jeg kan derfor i Dag, ligesom jeg gjorde det ved Lovens Revision for 2 Maaneder siden, anbefale, at disse Restriktioner opretholdes indtil videre.

Endelig skal jeg vedrørende den i § 5 omhandlede Importregulering gennem Udstedelse af Valutaattester, altsaa Nationalbankens Valutakontor eller Valutacentralen, som denne Institution almindeligvis benævnes, udtale, at mit Parti maa nære store Betæneligheder ved en uændret Fortsættelse af denne Form for Regulering af Landets Vareimport. Den højtærede Handelsminister nævnte i sin Fremsættelse, at mit Parti havde en særlig stor Andel i dette Valutakontors Tilblivelse (*Christmas Møller*: Det er sandt!), og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ved et offentligt Møde i Pinsen — det var ude i et eller andet Hegn, jeg husker ikke Stedet — rent ud erklæret, at hele Valutaordningen i særlig Grad er Venstres Værk eller egentlig mit Værk, og det ærede Medlem har endogsaa haft den Dristighed at sige, at dette ogsaa gælder Tvangsafleveringspligtens Indførelse. Det sidste kan ikke være det ærede Medlems oprigtige Mening,